

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΕ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ: Της Δευτέρας 26 Νοεμβρίου 2012, ώρα 7.00 μ.μ.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Δευτέρα 26-11-2012

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη,
Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εργασίας,
Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Υγείας**

ΕΠΕΡΩΤΩΝΤΕΣ

1. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ
2. ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ
3. ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
4. ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ
5. ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ
6. ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
7. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ
8. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ
9. ΑΡΤΕΜΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

10. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ
11. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
12. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ
13. ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
14. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΖΗΛΟΣ
15. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ
16. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ
17. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ
18. ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Θέμα: «ΑΜΚΑ και «κάρτα του πολίτη», οι νέες μέθοδοι παρακολούθησης της ιδιωτικής ζωής από την Κυβέρνηση και τη Νέα Τάξη»

Μια από τις πιο επικίνδυνες παρακαταθήκες της τελευταίας μονοκομματικής Κυβέρνησης της Ν.Δ. ήταν η ψήφιση του Νόμου 3655/2008 που έθεσε για πρώτη φορά τόσο σοβαρά, το θέμα της αριθμοποίησης του προσώπου μέσω του ΑΜΚΑ και της αδυναμίας αυτού να συναλλαγεί με οποιονδήποτε τρόπο, αν δεν τον παρελάμβανε.

Η υιοθέτηση του Αριθμού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, ήταν το αναγκαίο προστάδιο για την συλλογή όλων των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων των Ελλήνων πολιτών, αρχίζοντας με αυτά της υγείας, προκειμένου να αποτελέσουν τη βάση δεδομένων για τη δημιουργία της περιβόητης «κάρτας του πολίτη», σε υποχρεωτική αντικατάσταση των αστυνομικών ταυτοτήτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 153 Ν. 3655/2008, « 1. Ο Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ) ο οποίος καθιερώθηκε με το άρθρο 64 Ν. 2084/1992 που συμπληρώθηκε με την παρ. 8 του Ν. 2556/1997, το άρθρο 39 του

Ν. 2676/1999 και την παρ. 8 του άρθρου 62 του Ν. 3518/2006, από 1/6/2009, καθιερώνεται υποχρεωτικά ως αριθμός εργασιακής και ασφαλιστικής ταυτοποίησης όλων των πολιτών της Χώρας.

2. Από την ίδια ως άνω ημερομηνία **ουδείς δύναται** να απασχοληθεί ως μισθωτός ή ως αυτοαπασχολούμενος, να ασφαλισθεί ή να καταβάλει ασφαλιστικές εισφορές, **να εκδώσει ή να ανανεώσει διθλιτήριο ασθένειας**, να δικαιωθεί και να εισπράξει συντάξεις και γενικότερα πάσης φύσεως παροχές, επιδόματα και βοηθήματα, εάν δεν διαθέτει ΑΜΚΑ, ο οποίος αναγράφεται υποχρεωτικά επί όλων των ως άνω αντίστοιχων παραστατικών.

Από την απλή ανάγνωση του άρθρου, μπορεί κανείς να κατανοήσει την αντισυνταγματικότητά του, αφού υποχρεώνει σε κοινωνικό θάνατο, όποιον δεν θελήσει, για οποιονδήποτε λόγο, να παραλάβει τον αριθμό.

Ήδη, από τότε που έγινε γνωστή η πρόθεση της Διοίκησης να τον εφαρμόσει, (από το καλοκαίρι του 2009), κατετέθηκαν ερωτήσεις κοινοβουλευτικού ελέγχου στον τότε αρμόδιο Υπουργό, με αντικείμενο την εναλλακτική εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων από το σύστημα,

χωρίς τη χρήση του αριθμού. Συγκεκριμένα, ο τότε Υφυπουργός Εσωτερικών Χρήστος Ζώης, με την αρ. πρωτ. ΤΚΕ/Φ2/22492/19-8-2008 απάντησή του, μεταξύ άλλων σημείωνε τα εξής: «...Η δυνατότητα ηλεκτρονικών συναλλαγών...**δεν υποκαθιστά το σημερινό συμβατικό τρόπο συναλλαγής του πολίτη με τη Δημόσια Διοίκηση...**Στόχος των εφαρμογών αυτών είναι η διαλειτουργικότητα μεταξύ των Υπηρεσιών και η απαλλαγή του πολίτη από τις πολλαπλές διαδρομές σε διάφορες υπηρεσίες με τη χρήση των νέων τεχνολογιών...».

Η Διοίκηση λοιπόν, με την υποτιθέμενη συνέχειά της, ερμηνεύοντας αυθεντικά και στην πράξη την παραπάνω διάταξη του άρθρου 153 Ν. 3655/2008, διαβεβαίωσε ότι υπάρχει και εναλλακτικός τρόπος εξυπηρέτησης των πολιτών εκτός συστήματος και έμενε να διευκρινιστεί ποιος είναι αυτός, προφανώς με ειδικότερη πράξη της (πχ εγκύκλιο) που ποτέ δεν ήρθε.

Πάνω σ' αυτό το σκεπτικό, βασίστηκαν οι χιλιάδες αιτήσεις εξαίρεσης ασφαλισμένων από τον ΑΜΚΑ, που άγγιξαν κατά ανεπίσημες πληροφορίες τις 200.000, οι περισσότερες των οποίων κοινοποιήθηκαν στο Υπουργείο Εργασίας, με τις οποίες δηλωνόταν η προσωπική αντίθεση του εργαζομένου στην παραλαβή του αριθμού. Ταυτόχρονα, μεσολάβησε και η άνευ νομικού προηγούμενου τελεσίδικη απόφαση του Αστυνομικού Δ. Ανδρεάκου από το Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΛ.ΑΣ., λόγω μη παραλαβής της «κάρτας του πολίτη», που πρώτα εφαρμόστηκε για ευνόητους λόγους στα Σώματα Ασφαλείας.

Στις αιτήσεις εξαίρεσης αυτές, που καθυστέρησαν την εφαρμογή του μέτρου παρά το γεγονός της ύπαρξης του Νόμου που καθιστούσε υποχρεωτική τη χρήση του ΑΜΚΑ ήδη από τον Ιούνιο του 2009, οφείλεται το γεγονός της μη συνολικής εφαρμογής του νόμου μέχρι σήμερα, από τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και η μη πρόοδος των σχεδίων για καθολική εφαρμογή του συστήματος της «κάρτας του πολίτη», σε αντικατάσταση των αστυνομικών ταυτοτήτων.

Η ακαμψία της διοίκησης όμως, σε σχέση με το αυτόνομο δικαίωμα του πολίτη στην εργασία, στην κοινωνική ασφάλιση, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στη σύνταξη και τη νοσηλεία, συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Παρά το γεγονός της εύλογης αντίδρασης των ασφαλισμένων στην παραλαβή του αριθμού, προωθείται επίσημα η οιοονεί «συγχώνευση» του ΑΜΚΑ με την υπό έκδοση υποχρεωτική «κάρτα του πολίτη», η οποία εκτός αυτού, θα περιέχει πλήθος άλλων προσωπικών δεδομένων, στα οποία δεν θα έχει πρόσβαση ούτε ο κάτοχος της κάρτας, αφού τα αρχεία θα βρίσκονται σε ηλεκτρονική μορφή. Σε περίπτωση δε που η κάρτα αυτή είναι τεχνολογίας RFID, όπως όλες όσες έχουν εκδοθεί και χρησιμοποιούνται (προαιρετικά) σε αρκετές χώρες μέχρι σήμερα, η επεξεργασία και η ανάγνωση των στοιχείων του περιεχομένου της θα είναι δυνατή και από απόσταση, ερήμην του κατόχου της, όπως αποδεικνύει αναμφισβήτητα η διεθνής εμπειρία.

Στο μεταξύ, πολλά δημόσια νοσοκομεία και ασφαλιστικά ταμεία, αρνούνται να συνταγογραφήσουν και να νοσηλεύσουν, αν κάποιος δεν διαθέτει τον ΑΜΚΑ, εφόσον είναι Έλληνας, ενώ κανένα πρόβλημα δεν υφίσταται στην περίπτωση που είναι λαθρομετανάστης!

Η υποχρεωτική χρήση αριθμού ή κάρτας ως απαραίτητης προϋπόθεσης για την άσκηση πλήθους συνταγματικών δικαιωμάτων όπως η άσκηση του δικαιώματος στην εργασία (άρθρο 22 παρ. 1 Συντ.) αλλά κυρίως στην περι-

θαλψη (άρθρο 21 παρ. 3 Συντ.) κλπ, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος για την υποχρέωση της Πολιτείας στο σεβασμό της αξίας του ανθρώπου, όπως εξειδικεύεται ως φυσικό πρόσωπο από τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα (άρθρα 34,57-59 ΑΚ). Η απόδοση επομένως ενός μοναδικού και ισόβιου αριθμού και στην συνέχεια μιας κάρτας που τον περιέχει, με τον οποίο γίνεται η αναγνώριση και ταυτοποίηση του προσώπου ως ατόμου σε όλες του τις συναλλαγές σε αντικατάσταση του ονόματος όπως αυτό καθορίζει την προσωπικότητά του (άρθρα 57,58 ΑΚ), μετατρέπει παράνομα και αντισυνταγματικά τον άνθρωπο σε αντικείμενο (αριθμό) και συρρικνώνει την ταυτότητά του σε μία «αριθμητική οντότητα», αποκλείοντας κάθε λοιπή αναγνωρίσιμη ιδιότητά του.

Παρά το γεγονός ότι η εν λόγω τεχνολογία έχει απορριφθεί από πολλές έννομες τάξεις λόγω της εύκολης πρόσβασης που παρέχει σε κακόβουλους χρήστες στην παρακολούθηση της ιδιωτικής ζωής των πολιτών (πχ. Μ. Βρετανία) ή έχει για τον σκοπό αυτό καταστεί προαιρετική (πχ Ολλανδία), διαχρονική πρόθεση της Ελληνικής Κυβέρνησης είναι η υιοθέτησή της ως υποχρεωτικής, παρά τις ανωτέρω περί του αντιθέτου δεσμεύσεις.

Εν κατακλείδι διαπιστώνεται ότι παρά την εκτεταμένη χρήση του ΑΜΚΑ από Δημόσιους φορείς και οργανισμούς ασφάλισης εργαζομένων, ούτε έχει αποφευχθεί η απάτη σε βάρος του Δημοσίου από πολίτες που χρησιμοποιούν τα κενά του συστήματος ώστε να προσπορίζονται παράνομα περιουσιακά οφέλη (συντάξεις από μη δικαιούχους ή Βαλκάνιους αλλοδαπούς), ούτε έχει αρθεί η γραφειοκρατία υπέρ του πολίτη ο οποίος συνεχίζει να ταλαιπωρείται στις ουρές των Δημοσίων υπηρεσιών υποβάλλοντας τα ίδια ακριβώς δικαιολογητικά που απαιτούντο και πριν τη χρήση του, ούτε τέλος έχει περισταλεί η διασπάθιση δημοσίου χρήματος από την αθρόα χρήση υπηρεσιών της Πολιτείας από μη δικαιούμενους (πχ λαθρομετανάστες) που άλλωστε δεν έχουν, ούτε τους απαιτείται η επίδειξη οποιουδήποτε αριθμού για την εξυπηρέτησή τους (Νοσοκομεία, βρεφονηπιακοί σταθμοί, σχολεία, υπηρεσίες κλπ).

Κατόπιν τούτων επερωτάσθε:

1) Πρόκειται να υιοθετηθεί ως υποχρεωτική η «κάρτα του πολίτη» σε αντικατάσταση των αστυνομικών ταυτοτήτων και αν ναι, πότε;

2) Ποια είναι η τεχνολογία που θα περιέχει η κάρτα, με ποιες διαδικασίες θα γίνει η προμήθειά της (διαγωνισμός ή ανάθεση) ποιο εργοστάσιο την κατασκευάζει και πόσο θα στοιχίσει η χρήση και η θέση της σε λειτουργία από το Ελληνικό Δημόσιο;

3) Ποια αρχή, φορέας ή ιδιωτική επιχείρηση θα επιφορτιστεί με τη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση των προσωπικών δεδομένων που θα εμπεριέχει η κάρτα; Γιατί η αντίστοιχη επεξεργασία των στοιχείων του ΑΜΚΑ ανατέθηκε σε ιδιωτική εταιρεία (ΗΔΙΚΑ Α.Ε.);

4) Θα μπορούν τελικά ή όχι οι πολίτες να εξυπηρετούνται εναλλακτικά από τη Διοίκηση χρησιμοποιώντας τα συμβατικά μέσα συναλλαγής με αυτήν όπως είχε διαβεβαιώσει με τη σχετική της απάντηση η προηγούμενη Κυβέρνηση της Ν.Δ.; Αν όχι, τι άλλαξε;

5) Γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί σχετική εγκύκλιος που να ενημερώνει τις Διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων και των υπολοίπων δημοσίων υπηρεσιών

για τη δυνατότητα εναλλακτικής εξυπηρέτησης των πολιτών;

6) Με ποια συνταγματική λογική στερούνται οι πολίτες που για οποιονδήποτε λόγο αρνούνται να παραλάβουν τον ΑΜΚΑ (και αργότερα την κάρτα) το νόμιμο δικαίωμά τους στη σύνταξη, την υγειονομική περίθαλψη και την εργασία;

7) Γιατί στην περίπτωση του Δ. Ανδρεάκου, ενός παρασημοφορημένου για τις υπηρεσίες του αστυνομικού, με εύφημες μνείες από την υπηρεσία του και λευκό ποινικό και πειθαρχικό μητρώο, θεωρήθηκε τελεσίδικα (από το Πειθαρχικό της ΕΛ.ΑΣ.) ως «απείθεια» η μη παραλαβή της κάρτας και απετάχθη από το Σώμα;

(Αριθμ. Βιβλ. Επερ. 14 Επικ. 9, ημερ. καταθ. 10-10-2012)

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 2012

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ